

Temps Pasqual - Cinquè diumenge

[Ac 9,26-31](#)

[1 Jn 3,18-24](#)

[Jn 15, 1-8](#)

Vinyes, ceps i sarments Segurament que, si ens aturem davant d'una vinya del Penedès, totes les nostres paraules i idees **es convertiran en silenci de pregària**, en mirada agraïda, contemplant, sense els sorollosos tractors, una de les escenes més belles, palpant els gotims de raïms que pengen de les branques del cep, mentre el pagès s'ho mira amb temor reverencial i sorpresa, embadalit davant **el misteri de la vida**. És a dir, cal que davant d'aquesta al·legoria de Joan **ens despullem de qualsevol altra mirada interessada, externa, empresarial, quantitativa**, i ens capbussem en la imatge verda i plena de vi. Hi ha massa intimitat en la seva senzilla història. **Fins a 9 vegades Joan fa servir les frases "jo en vosaltres, vosaltres en mi"**. Uns explicaran la vida espiritual d'una manera més humana i psicològica: Joan ho fa, com en l'altra al·legoria del pastor i el ramat, reflexionant sobre la **comunió de vides entre Jesús i el seu seguidor**. **1. Amb ell tot; sense ell, res** El mateix Senyor estableix les condicions perquè la vinya sigui fecunda. Son dues: **estar en ell** i, quan convé, **assumir la poda** per donar més fruit. **Estar en ell**: no es tracta d'una relació extrínseca, un llaç superficial, anecdòtic. Es tracta d'una convivència profunda, d'un intercanvi de pensaments, afectes i actituds fins a portar un estil de vida que **s'assembla en les coses fonamentals als criteris de Jesús**. L'Església mai ha reeixit quan la seva aliança ha estat amb els poders fàctics, polítics, les lleis de l'economia de mercat, les modes del pensament. Són amistats perilloses, ambigües, que porten més verí que vida. Aquesta unió amb ell suposa que **la nostra oïda de la realitat**, que ens envolta, la fem més amb el cor que amb el timpà; **la nostra mirada**, més amb l'afecte que amb els ulls. **Una mirada d'ulls místics**. I això només ens pot venir des d'una pregària i una contemplació d'allò que Ignasi de Loiola, en els seus Exercicis Espirituals, en diu "**els misteris de la vida de Jesús**", un misteri sempre obert a l'esperit inquiet del qui busca. Com el misteri del Cep i les Sarments... Joan acaba afirmant amb rotunditat: **amb ell, tot és possible; sense ell, res**. Més clar, l'aigua. No hi ha termes mitjos. És com si li preguntéssim al pagès, si és possible la vida del cep sense arrels, per on passa la saba de l'Esperit de Vida; tampoc és possible la vida de les sarments, separades del cep. I el més meravellós del cas és que tant el cep (Jesús) com les sarments (nosaltres) **ens alimentem del mateix Esperit. Comunió de Vides**. **2. De tant en tant la poda** No és gens fàcil parlar d'aquesta "poda". I menys encara patir-la, viure-la. Perquè de moment **no en veus els resultats** i sobretot el que és propi de la poda és que no la causo jo. **Són unes altres mans les que ho fan**. Proves, persecucions, creus, de manera inesperada, d'allà on jo no m'ho esperava. Sense oblidar-me la poda que el temps i la manca de forces van provocant en mi. Tot això jo no escullo; m'ho serveix la vida i les mil i una aventures del meu procés d'identificació amb Jesús. Tampoc Jesús es va buscar la creu i l'hi va venir d'allí on menys s'ho esperava. El Regne de Déu pateix violència, però no és del violent; el Regne de Déu és dels qui són capaços de **donar vida als altres, tot donant la vida**. **I els fruits?** Deixem-ho en mans de l'Esperit del Pagès. Sant Agustí té una frase que manifesta una gran convicció: "**Allà on no hi ha amor, posa-hi amor i en trauràs amor**." D'això se'n diu en termes de "Pagès" regar, podar, conrear la vinya. Llavors els fruits tindran **DENOMINACIÓ D'ORIGEN: EL REGNE DE DÉU...**

ETIQUETES

MISTERI MIRADA COMUNIÓ VIDA